

مقایسه آزمایشگاهی میزان ریزش فیشور سیلانت Helioseal F با استفاده از اسید فسفریک ۳۷٪ و پرایمر سلف اچ

دکتر زهرا بحرالعلومی* - دکتر مریم نیازمند**

*- استادیار گروه آموزشی دندانپزشکی کودکان دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد.

** - دندانپزشک.

چکیده

زمینه و هدف: اخیراً استفاده از پرایمرهای سلف اچ به علت سادگی مراحل کار جهت فیشورسیلانت پیشنهاد می‌شود. هدف از این مطالعه مقایسه بین میزان ریزش فیشورسیلانت Helioseal F با استفاده از دو روش می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه آزمایشگاهی ۳۶ دندان پرمولر خارج شده سالم انسان به روش تصادفی به دو گروه ۱۸ تایی تقسیم شدند. در گروه اول اچینگ با اسید فسفریک ۳۷٪ انجام شد. در گروه دوم از پرایمر اسیدی Prompt - Lpop استفاده شد. سپس دندانها تحت هزار چرخه حرارتی (۵-۵۵ درجه سانتی‌گراد) قرار گرفتند و به مدت ۲۴ ساعت در محلول فوشین بازی ۲٪ غوطه‌ور شدند. سپس دندانها از وسط از جهت باکولینگوالی برش داده شده و زیر استریومیکروسکوپ، میزان ریزش بررسی شد. داده‌ها تحت آزمون‌های آماری Mann-Whitney U قرار گرفتند.

یافته‌ها: با آزمون Mann-Whitney U در ریزش سیلانت‌ها با استفاده از دو روش اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P=0/169$). نتیجه‌گیری: در صورت عدم همکاری بیمار و ایزولاسیون مناسب استفاده از پرایمر سلف اچ برای فیشور سیلنت توصیه می‌گردد.

کلید واژه‌ها: فیشورسیلانت - ریزش - پرایمر سلف اچ

پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۲/۷

اصلاح نهایی: ۱۳۸۴/۸/۹

دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۳/۴

نویسنده مسئول: گروه آموزشی دندانپزشکی کودکان دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی یزد Zbahrolloom@yahoo.com

مقدمه

است که بروز آن راهی برای ورود باکتری‌ها، مواد غذایی و شیمیایی به داخل شیارها و فرورفتگیهای دندان باز کرده و نهایتاً موجب پوسیدگی می‌شود. از طرف دیگر جداسازی کامل دندان، از بزاق و رطوبت در حین درمان دندانپزشکی از دیگر معضلات دندانپزشکان است که مخصوصاً هنگام درمان دندانپزشکی کودکان به دلیل عدم همکاری مناسب آنها و نیز ناتوان بودن گروهی از آنها اهمیت خاصی پیدا می‌کند. امروزه با پیشرفت علم مواد دندان‌سیستم‌های باندینگ جدیدی معرفی شده‌اند که آبدوست (Hydrophil) بوده و قدرت اتصال

یکی از اهداف دندانپزشکی کودکان، پیشگیری از پوسیدگیهای دندان است. اندیشه جلوگیری از پوسیدگی سطح جونده دندانها از سالها قبل محققان را بر آن داشت تا با استفاده از موادی به عنوان شیارپوش یا Fissure sealant از بروز پوسیدگیهای حفرات و شیارهای دندان جلوگیری کنند و از آن به بعد مواد مختلفی مثل ترکیبات آلی و معدنی، کامپوزیت‌های رقیق شده، مواد رزینی و گلاس‌آینومرها به عنوان شیار پوش مورد استفاده قرار گرفتند. (۱) اما نگران‌کننده‌ترین مسئله در مورد استفاده از فیشورسیلانت‌ها بروز ریزش است. اهمیت ریزش در این